

8 Regia Successionis & Electionis

X. De successionē qui suis stabiliendā desperant, suffragio-
rum coëmptione in stirpem propagare; nec rarenter parte ali-
quā ipsius Regni insigniori, posteris comparare nituntur Impe-
rium. Ita Carolus IV. Wenceslaum, ex filiis suis natu maiorem,
sibi in Imperio successorem, vitā adhuc manente, ordinare sata-
gens, cū Principes Electores haud faciliē ad eam rem trahere
posset; quod virtute obtinere nequivit, pretio paravit, promissis
cuique Electori centum aureorum millibus. Eidem verō ali-
ter præstare cū nequiret; publica illis Romanæ Reip. vecti-
galia obligavit: perpetuo Imperii malo. Hinc etenim Roma-
nam potentiam ad nihilum redactam, nec posthac attollere
caput Imperium potuisse; testimonio est Æneas Sylvius, *hist.*
Bohem. cap. 33. & in Fasciculo temporum, *sub A. 1354.* Werner.
Rolewink.

XI. Sin nec vota sunt venalia, liberis (privatā jam utpote
conditione, Patris propter dignitatem superioribus) vel agnatis
item cognatisque, non sine incommodatione publicā, Princeps
electus prospiciet aliter: ita ut Regnum Electione quod defer-
tur, Regiæ quibuscunque illuxit unquā dignitatis splendor,
locupletare fortunis necesse habeat familias. Ipsum Sacrosan-
ctum Divi Petri (quod vocant) patrimonium, hæc mala est
cum sentit, in Pontificibus Romanis: quibus solemne est,
omnes qui eorum agnatione tenentur & gente, divitiis opibus-
que augendo, Ærarium evacuare Ecclesiæ. Non enim in alio
quoquā magis laborasse Pontifices, quā ut Cognatos suos
Principes post se relinquerent, refert in Historia Florent. *lib. 1.*
Nic. Machiavellus. Et testatum hoc facere potest, vel unicus
Paulus III. qui moriens, subinde illud ex Psalmo ingeminavit: si
mei non fuissent dominati, nunc immaculatus essem, & emun-
darer à delicto maximo. *Thuan. libr. 6. fol. 119.* Usu idem co-
gnoscent in Germaniā crebrò Episcopatus: finitimis qui alio-
rum Magnatum provinciis, haud magis florentes, divitiores,
& lau-